

186.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 12 lutego 1928 r.

w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Spraw Wewnętrznych, Ministrem Robót Publicznych, Ministrem Spraw Wojskowych, Ministrem Komunikacji i Ministrem Rolnictwa w sprawie uprawnienia robotników sezonowych do korzystania ze świadczeń zabezpieczeniowych w okresie sezonu martwego 1927/28 r.

Na mocy ust. 3-go art. 5 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650) na wniosek Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia i w uzupełnieniu rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami z dnia 19 grudnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 991) zarządza się co następuje:

§ 1. Uchyla się na czas trwania sezonu martwego 1927/28 r. w stosunku do robotników sezonowych: budowlanych, ziemnych, brukarskich, zatrudnionych w cegielniach, w żegludze śródlądowej i przy spławie na terenach: m. Brześćca n/B., powiatu sanockiego, m. Kielc, m. Krakowa, m. Poznania, m. Gniezna, m. Ostrowia Pozn., m. Radomia, gminy Wojkowice Kościelne w pow. będzińskim, gmin: Koziegłowy, Koziegłówki, Myszków, Mrzygłód, Niegowa, Poraj, Pińczycze, Poręba, Rudnik Wielki, Siewierz, Włodowice i Żarki w pow. zawierciańskim; gmin: Cianowice, Jangrot, Kidów, Kroczyce, Minóga, Olkusz, Rabsztyn, Skąła, Sułoszowa, Wolbrom i Zarnowice w pow. olkuskim, województwa pomorskiego, m. Włocławka, m. Lwowa, m. Przemysła i m. Piotrkowa moc obowiązującą przepisu ust. 1-go art. 5 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650), pozbawiającego prawa do świadczeń zabezpieczeniowych w okresie sezonów martwych robotników sezonowych, których praca normalnie trwa krócej niż 10 miesięcy w roku.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 15 grudnia 1927 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

187.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej oraz Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 14 lutego 1928 r.

w sprawie kaucyj przedsiębiorstw, trudniących się przewozem emigrantów.

Na podstawie ust. 1 art. 28 i ust. 3 art. 29 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 października 1927 r. o emigracji (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 799) zarządza się co następuje:

§ 1. Wysokość kaucji, którą winno złożyć przedsiębiorstwo, trudniące się przewozem emigrantów ustanawia się: na 20.000 zł. dla przedsiębiorstw, przewożących emigrantów do Australji lub Palestyny i na 100.000 zł. dla wszystkich innych.

Przedsiębiorstwo, posiadające prócz biura w Warszawie także i oddziały w innych miastach, wnosi za każdy oddział kaucji: po 5.000 zł., jeżeli przewozi emigrantów do Australji lub Palestyny i po 10.000 zł. w każdym innym wypadku.

§ 2. Przedsiębiorstwa przewozowe, które zgodnie z warunkami udzielonej im koncesji przewożą na pewnym tylko odcinku drogi tych emigrantów, z którymi inne przedsiębiorstwa przewozowe zawarły umowy przewozowe, kaucyj nie składają.

§ 3. Kaucje mogą być wnoszone w gotówce, w papierach wartościowych, emitowanych przez Państwo Polskie lub mających gwarancję Państwa Polskiego, w listach zastawnych kredytu długoterminowego, zabezpieczonego własnością nieruchomości położoną w Polsce, wreszcie w postaci gwarancji bankowej, uznanej przez Urząd Emigracyjny za dostateczną pod warunkiem jednak możliwości bezzwłocznej jej realizacji.

§ 4. Złożenie papierów wartościowych jako kaucji nie pozbawia prawych właścicieli papierów do korzystania z kuponów, podlegających wypłacie, o ile przez to nie zmniejsza się wartość kaucji.

§ 5. Przedsiębiorstwo, które uzyskało zezwolenie na otwarcie oddziału w czasie wykonywania koncesji, obowiązane jest złożyć kaucje za oddział przed uruchomieniem oddziału.

§ 6. Kaucje powinny być złożone przez przedsiębiorstwo do dyspozycji Urzędu Emigracyjnego przed odebraniem aktu koncesyjnego.

§ 7. Zwrot kaucji nastąpić może w terminie oznaczonym w art. 30 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o emigracji po stwierdzeniu przez Urząd Emigracyjny braku przeszkód do jej wydania.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*